

25.11.2010

DEL 3

Oppgave C.

SNØRR + PUBERTETEN + VOKSEN = SKOLE

Hva tenker du på når du hører ordet skole? Noen tenker søvn, andre tenker venner, sikkert at noen tenker lekser. Dere har rett. Vi bruker halve livet vårt på skolen. Sykt, ikke sant? Ja ja, men sånn er det.

Vi blir født, lærer oss å gå, snakke litt, og plutselig er vi på barnehagen. SNØRR-tiden har startet. Ut av det blå, er du på et rom fullt av barn. Om barn kunne snakke... Jeg vet hva jeg hadde sagt. "Mamma, hva har jeg gjort deg?!" Det er derfor alle skriker første dagen, alle føler det samme. Etterhvert blir man vant til det. Du har ikke stemmerett uansett, det er din eneste utvei. Hvis du ikke trives, lat som. Husk at du kan ikke snakke ordentlig, så alt du sier vil tolkes som søtt og ikke seriøst. Ikke prøv engang... Årene går og går, smerten også. Du er nå glad i barnehagen, har venner og trives godt. Også skjer det... Barneskolen.

Nå må du starte ALT på nytt. Ny skole, nye lærere, ny system. Depresjon, nok en gang. Nå kan du ikke sove lenger, null sovetime. Nedtur, ikke sant? BLI VANT TIL DET! Og tving deg til å like det, selvom du kan snakke nå, har du fortsatt NULL STEMMERETT. Du møter nye venner, og nye utfordringer.

Årene går og går... Plutselig kjenner du en liten klump på høyre bryst. Er den hoven? Så rart, tenker.. Etter noen uker, kanskje måneder, blir klumpen større. Nå på venstre side også. Jupp, PUBERTETEN. Du er på vei til å bli ungdom. Kult! Du blir sammen med en i klassen, første kjærlighet. En klem er MYE på barneskolen. Vet du hvorfor? Du kan få guttelus! Og det vil du ikke.

7. klasse. Eldst på skolen. Du føler makt, ingen kan tulle med deg. YOU GOT THE POWER! Er ikke herlig? Nå får du masse lekser, ansvar og du føler deg klar for ungdomsskolen. Du er nesten ferdig utvikla, og som alle ungdommer... Du TROR du vet alt. Riktig, du vet ikke noe, du har ikke peiling, INGEN anelse. Juni, skolen er snart ferdig, du er nå 13/14. Med andre ord, IKKE søt lenger. Når 1-tallet er foran, er ikke søt. Hardt, ikke sant? Nja...

Ungdomsskolen. Du har nå gått fra barn til ungdom. Fra eldst til yngst. Nå skal du lære ansvar, takle ting på egen hånd. Du er alene nå. Første skoledag er døds viktig. Den du får bra kontakt med den dagen, blir bestevennina di i 3 år. På ungdomsskolen er det kun 1 ting som er viktig: å være INN. Det vil si, å være likt av alle, eller de meste. Populær. Noen jenter bruker disse metodene, blir venn med eldre, se eldre ut og være som de eldre. Hvorfor? Fordi det er kult å være voksen. Haha, du tror det? Ser du? Du vet ikke noe, du har ikke peiling, INGEN og jeg mener INGEN anelse.

Ungdomsskolen-tiden er veldig avgjørende. IKKE glem at du er fortsatt på PUBERTETEN. Noen er i ferd med å få mensien. Nå kommer du til å føle deg kul! Blør og har vondt i magen, jippi. Snart kvinne. Du føler deg så kul, at du ikke bryr deg om skole lenger. En feil mange ungdom gjør på den tiden. Vanskelig å bry seg om lekser, det er ikke kult. Eneste som er viktig er å være kul. Ha respekt av folk 10. klasse. Eldst

igjen. Folk ser opp til deg. Nå er du enten kul eller nerd. Du er stempla. Og det er ingenting du kan gjøre. Nå sitter læreren din og sier at videregående bli mer vanskelig enn 10. Nå begynner du å skjønne at det er ikke kult å være kul. Kjipt. Ballet, høydepunkt. Nå må du stresse. Hvem skal jeg gå med? Hva skal jeg ha på meg? Stress og mer stress. Noen dager etter ballet, er skolen over. Tårene renner, du vet at videregående kommer til å være hardt. 16/17 år nå. Snart myndig. På noen tilfeller VOKSEN. Og uten å tenke over det, har du brukt nesten hele livet ditt på skolen. Og du er fortsatt ikke ferdig.

Nå er det STORE SPØRSMÅLET, hva skal du bli? Hva skal du studere? De fleste sliter med å svare på det. Man skifter mening hele tiden. Tiden flyr. Og alt som skjedde på barnehagen, barneskolen, ungdomskolen OG videregående, har gjort deg til den du er i dag. Negative og positive hendelser er med på dette.

For eksempel, når jeg begynte i 7. klasse, var kun en jente som likte meg. Hun ble søsteren min. Hun var den eneste som gratulerte meg på bursdagen min. Gjett om det betydde mye for meg. Det traff meg. Resten så ikke på meg engang. Da skjonte jeg at jeg måtte klare meg alene. Så det gjorde jeg. Beskyttet meg helen tiden, jeg ble bråkete og det gjorde meg populær søsteren min var alltid ved siden av meg. Vi to. Alltid. Vi gjorde alt sammen. Vi fikk mensen samtidig, begynte å røyke, fikk kjærester, gikk ut sammen. Uansett hva vi gjorde, var vi alltid sammen. Vi ble kule. Også på ungdomskolen. Deilig å ha sånn vennine. Følte meg så bra, trodde jeg... Var kul blant elever, men ikke blant lærere. Hvorfor? Fordi jeg var så opptatt av å være kul, at jeg ikke brydde meg om skole. Og sånn var det i flere år. Jeg lot folk bestemme over hva jeg skulle gjøre. Gruppepress hele tiden.

Helt til vi begynte på videregående. Noe skjedde. Kanskje det beste som kunne skjedd meg. Jeg og søsteren min slåss. Vi ble uvenner. Var lei meg en stund, men etterhvert skjønnte jeg at hun ikke var bra for meg. Begynte å fokusere meg mer på skolen. Derfor ble jeg ikke sett som kul lenger, men det spilte ikke noe rolle.

Viktig å kunne vite hvem man henger med. Du kan enten bli bedre eller verre. Husk at UANSETT så er skolen viktig. Takket være alt jeg opplevde på skolen, er jeg den jeg er idag. Og er stolt. Har fortsatt mye å lære. Men er glad at SNØRR og PUBERTETEN-tiden er over, men det var kult! Å være voksen, ikke kult i det hele tatt. Du vil IKKE være voksen. Lover deg! Nyt tiden din som barn, fordi du vet ikke, har ikke peiling, på hvor KJEDELIG det er å være voksen... Men men, nå vet jeg det.